

مردی که با یک جمله موهایش سپید شد

۱۰ آبان ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۱۴

امام حسین(ع) در گوش مردی چیزی فرمود، بعد از جدایی فوراً تمام موی سر آن مرد سپید شد. با این حال، ما خود را در شمار عبادالرحمن می‌شماریم، غافل از اینکه تمام اعضا و جوارح انسان فردای قیامت بر کارهایی که انجام داده، شهادت می‌دهند.

عظمت واقعه عاشورا و نمایش بی‌نظیر فضایل الهی اهل بیت علیهم‌السلام در مقابل دشمنان خدا و رسول او موجب شد که این رویداد عظیم از جهات گوناگون از دیگر رویدادهای بزرگ عالم متمایز شود؛ مصیبتی که پیش از وقوعش، ملائکه الهی و انبیا و اوصیا علیهم‌السلام در سوگ آن نشستند و پس از وقوع آن نیز ائمه هدی علیهم‌السلام به یادآوری این مصیبت بزرگ پرداختند و مجالس عزا برپا کردند.

نوشتاری که در ادامه می‌خوانید برگرفته از کتاب «رحمت واسعه» شامل مجموعه گفتارهای عاشورایی آیت‌الله محمدتقی بهجت است:

* از ماست که بر ماست

کاری بر سر خود می‌آوریم که دشمن نمی‌آورد. آیا هیچ دشمنی می‌توانست آن بلا را بر سر عمر سعد بیاورد که خودش در یک شب آورد؟! مؤمنین با این همه پیشامدها، برای نجات اهل ایمان بر تضرع و ابتهال و التجاء محتاج هستند. چنان که در شبانه‌روز به نان احتیاج دارند، به دعا و تضرع نیاز دارند.

* خود را مریض نمی‌دانیم

خود را مریض نمی‌دانیم و گرنه علاج آسان است. در روایت آمده است: «امام حسین(ع) در گوش مردی چیزی فرمود، بعد از جدایی فوراً تمام موی سر آن مرد سفید شد!»

با این حال، ما خود را در عداد [او شمار] عبادالرحمن می‌شماریم، غافل از اینکه تمام اعضا و جوارح انسان فردای قیامت بر کارهایی که انجام داده است، شهادت می‌دهند؛ «الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ»؛ امروز

بر دهانشان مهر می‌نهییم و دست‌هایشان با ما به سخن می‌آیند و پاهایشان به آنچه انجام می‌دادند، شهادت می‌دهند.

امروز بشر در فکر ضبط کردن صدای حضرت داود علیه السلام است، غافل از اینکه ملائکه از عمل خود او عکس‌برداری می‌کنند، بلکه گفتار و صدای او را نیز ضبط می‌نمایند.

* کشتن امام و انتظار عید؟!*

در روایت آمده است که وقتی سیدالشهدا علیه السلام را شهید نمودند، خداوند متعال به ملکی دستور داد که ندا در دهد: «آیتها أَلْأُمَّةُ الظَّالِمَةُ الْقَاتِلَةُ عِترَةَ نَبِيِّهَا لَا وَفَقَمَّ اللَّهُ تَعَالَى لِفَطْرِ و لَا أَضْحَى» (ای امت ستمکاری که نواده پیامبرتان را کشتید، هرگز خداوند متعال شما را به عید فطر و اضحی موفق نگدارند!).

گویا این دعا باید مصداق داشته باشد؛ لذا اگرچه در رؤیت هلال ماه مبارک رمضان راه احتیاط برای شیعه وجود دارد که تا هلال شوال ثابت نشده، روزه می‌گیرند، ولی با احتیاط، فطر و اضحی درست نمی‌شود!

در واقع، این روایت می‌خواهد بگوید که امام را نخواستید، فطر و اضحی را می‌خواهید چه کار؟! ناگاه‌ای برای شما فرستادیم، خودتان نخواستید و پی کردید!

* مصیبت هزار ساله

وقتی تأمل می‌کنیم، می‌بینیم همه قضایای امام حسین علیه‌السلام در یک روز واقع شد و وقتی مردم کوفه و بصره از قضیه قتل آن حضرت مطلع شدند، ناراحت شدند و از ابتلای آن حضرت و شهادت و اسارات اهل بیت علیهم‌السلام خدا می‌داند که اهل ایمان چقدر ناراحت بودند، به حدی که گویا باورش‌شان نمی‌شد. در طول این مدت دل اهل ایمان خون بود. اما ما بیش از هزار سال است که گرفتاریم و حضرت حجت(عج) گرفتار است و دشمن‌ها نمی‌گذارند بیاید و او را حبس کرده‌اند. آیا حبسی از این بالاتر که نتواند خود را در هیچ آبادی نشان دهد و خود را معرفی کند؟!*

در این مافوق هزار سال که آن حضرت در زندان است، خدا می‌داند که قلوب اهل ایمان چقدر خون است. آیا شایسته است که حضرت غایب علیه‌السلام در مصائب و گرفتاری شبیه قضیه حسین بن علی علیه‌السلام، به این مدت طولانی گرفتار باشد و ما برقصیم و شادی کنیم؟!*

